

Άρειος Πάγος 744/1987,

Πηγή: Ποιν. Χρ. Τόμ. ΛΖ' 1987 σελ. 631

Περίληψη: "Αναιρείται η καταδικαστική για ανθρωποκτονία από αμέλεια απόφαση λόγω ελλείψεως αιτιολογίας, διότι δεν αναφέρεται αν ο αναιρεσείων εργολάβος ήταν εργοδότης του φονευθέντος εργάτη ή εκπρόσωπος αυτού ούτε πώς αλλιώς προέκυψε η υποχρέωση κατασκευής, προστατευτικών μέτρων στην οικοδομή πράγμα το οποίο έπρεπε να είχε αναλάβει ο υπεργολάβος που του είχε ανατεθεί το έργο".

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο αντιπρόεδρος: Ι. ΓΡΙΒΑΣ

Εισηγητής ο αρεοπαγίτης: Π. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

Δικηγόρος Π. Σπεντζόπουλος

Επειδή, κατ' άρθρον 302 ΠΚ όποιος από αμέλεια επιφέρει το θάνατον άλλου τιμωρείται διά φυλακίσεως τουλάχιστον τριών μηνών. Κατά δε το άρθρο 1 του ΠΔ 447/1975 "Περί ασφαλείας των εν ταις οικοδομικαίς εργασίαις ασχολουμένων μισθωτών", δι' άρθρου 31 § 2 του οποίου κατηργήθη το από 17/2.19.4.56 Β.Δ. "Περί ασφαλείας των εν ταις οικοδομικαίς εργασίαις απασχολουμένων εργατών και τεχνιτών", επί εργασιών ανεγέρσεως, κατεδαφίσεως, επισκευής, διακοσμήσεως, χρωματισμού οικοδομών ως και των εν αυταίς εκτελουμένων πάσης φύσεως μεταλλικών μηχανουργικών, μηχανολογικών και ηλεκτρολογικών εργασιών, ο εργοδότης και ο εκπρόσωπος αυτού υποχρεούνται εις την τήρησιν των διατάξεων του παρόντος προς αποφυγήν των ατυχημάτων των παρ' αυταίς εργαζομένων μισθωτών και παντός τρίτου. Εν προκειμένω όπως προκύπτει από το αιτιολογικό συμπληρουμένου υπό του διατακτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως, διά της οποίας καταδικάστηκε ο αναιρεσείων για ανθρωποκτονία από αμέλεια, εγένοντο δεκτά τα εξής: Ο αναιρεσείων των εργαζομένων οικοδομών, είχε αναθέσει δι' υπεργολαβίας εις τον επίσης καταδικασθέντα και μη ασκήσαντα αναίρεσιν Γ.Χ., τας εκ σκυροδέματος κατασκευάς της επί των οδών Ηροδότου και Βλαχερνών εν Θεσσαλονίκη ανεγειρομένης πολυώροφου οικοδομής. Ο πρώτος των καταδικασθέντων υπεργολάβος και μη ασκήσας αναίρεσιν κατεδικάσθη διότι ένεκεν ελλείψεως της προσοχής την οποίαν ηδύνατο και ώφειλεν εκ των περιστάσεων και ηδύνατο να καταβάλη, το μεν διότι προσέλαβε διά συμβάσεως εργασίας ως εργάτην τον άπειρον, ανειδίκευτον και στερούμενον πείρας Κ.Ι., προσέτι δε και χωρίς να τηρεί τα κατάλληλα μέτρα ασφαλείας των εργαζομένων εις τας οικοδομάς και ούτω ο μισθωτός ούτος κατά την εκτέλεσιν πληρώσεως των υποστηλωμάτων δι' ετοιμού σκυροδέματος καθ' ον χρόνον ησχολείτο εις το χείλος του κενού με το κτύπημα διά σφύρας επί του ξυλοτύπου προς πλήρωσιν τούτου διά σκυροδέματος, ανασφάλιστος, λόγω της απειρίας του έγειρε προς τα οπίσω για να εκτελέσει καλλίτερον την εργασία του, με αποτέλεσμα να καταπέσει επί της γης εξ ύψους 12 μέτρων και να φονευθεί. Επίσης εκήρυξε ένοχο τον αναιρεσείοντα διότι ως εργολάβος ήτο υποχρεωμένος να τηρεί επακριβώς τις διατάξεις του Π.Δ. 447/75 "Περί ασφαλείας των εν ταις οικοδομικαίς εργασίαις ασχολουμένων μισθωτών και παντός τρίτου προς πρόληψιν ατυχήματος", εξ ελλείψεως της εκ των περιστάσεων οφειλομένης προσοχής, παρεβίασε τας διατάξεις τούτου και ειδικώτερον κατά την εκτέλεση πληρώσεως των υποστηλωμάτων δι' ετοιμού σκυροδέματος επί της πλακός του 4ου ορόφου της ως άνω πολυκατοικίας δεν προέβη εις την κατασκευήν προστατευτικών κιγκλιδωμάτων πέριξ της πλακός, ουδέ εις την τοποθέτηση ικριωμάτων, αποκλείοντα την πτώση των εργατών. Ούτως όμως, δεν αναφέρεται στην απόφαση αν ο αναιρεσείων και κατά την προαναφερθείσα διάταξιν ήτο εργοδότης ή εκπρόσωπος αυτού του ως άνω φονευθέντος εργάτου, ούτε εάν ήτο άλλως πως υπόχρεως έναντι τούτου, ώστε ν' ανακύπτει υποχρέωσίς του να προβεί στην κατασκευή των πιο πάνω προστατευτικών μέτρων, μη αρκούσης απλώς της αναφοράς της ιδιότητος αυτού ως εργολάβου της οικοδομής, αφού κατά τα δεκτά υπό της αποφάσεως γενόμενα ούτος είχε αναθέσει δι' υπεργολαβίας την εκτέλεσιν των εκ σκυροδέματος κατασκευών εις τον Γ.Χ. ο οποίος είχε προσλάβει διά συμβάσεως τον παθόντα. Συνεπώς η προσβαλλομένη απόφασις στερείται της απαιτουμένης κατά τα άρθρα 93 § 3 του Συντάγματος και 139 του ΚΠΔ ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας και δέον όπως κατά το άρθρο 510 § 1 εδ. Δ του ΚΠΔ ν' αναιρεθεί.